

Arrest

nr. 258 999 van 4 augustus 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. GREENLAND
Europalaan 50
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Peruviaanse nationaliteit te zijn, op 20 juli 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 juli 2021.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juli 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 augustus 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Mr. R. GREENLAND en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Peruviaanse nationaliteit te zijn, komt in februari 2021 België binnen en dient een verzoek om internationale bescherming in op 12 april 2021.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 20 april 2021 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker werd door een protection officer van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord op 26 mei, 7 juni en 1 juli 2021.

1.3. Op 12 juli 2021 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze

beslissing werd op 13 juli 2021 aan verzoeker in persoon ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt luidt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit San Juan de Miraflores, Lima (Peru) en heeft u de Peruviaanse nationaliteit. Wanneer u vijftien was, voelde u zich voor het eerst aangetrokken tot jongens tijdens de scoutskampen waaraan u deelnam. U hield dit voor u zelf, ervaarde dit als iets slecht en bad tot god voor genezing. Op uw achttiende reisde u alleen naar Argentinië waar u merkte dat hier vrijer mee werd omgegaan en dat u zichzelf kon zijn. Op een feest leerde u zo G.(...) kennen waar u geen echte relatie mee had, maar slecht enkele momenten. Hoewel u zich hierdoor bevrijd voelde, was het in uw hoofd nog steeds niet duidelijk. U keerde opnieuw terug naar Peru waar u uw seksuele geaardheid opnieuw voor u hield. Wanneer u uw studies aan de universiteit stopzette, diende u van uw vader bij het leger te gaan. Na acht maanden stopte u hiermee en ging u opnieuw bij uw ouders wonen. Na twee jaar uw geaardheid voor u te houden, begon u uit te gaan in Lima – eerst naar feesten voor iedereen, later naar feesten voor homoseksuelen – waar u andere homoseksuelen ontmoette waarmee u louter seksuele ontmoetingen had, geen relaties. U begon eveneens als barman te werken in een aantal discotheken voor homoseksuelen in Flores, Lima. Hier ontmoette u mannen die zich als vrouw kleden en ontdekte u dat u zich meer tot hen aangetrokken voelde. In één van deze discotheken waar u werkte leerde u E. – die ook gekend is onder de naam G. – kennen, een transgender. Zij werkte ook in de discotheek, alsook als escorte buiten de discotheek. U kende enkele momenten met haar, maar dit leidde niet tot een relatie. In 2016, wanneer u verder studeerde aan een instituut voor barman, leerde u A. kennen. A. studeerde hier voor kok en woonde in dezelfde buurt als u. Jullie raakten bevriend en u zette haar elke dag bij haar thuis af. Omdat u merkte dat uw ouders blij waren dat u zoveel met A. omging, besloot u een relatie met haar te beginnen rond juli 2016. U wou weten of u uw seksuele geaardheid zou kunnen veranderen zodat u uw ouders kon tevreden stellen. U bleef intussen in dezelfde discotheken werken waar u affaires had met anderen. U bleef ook E. zien en spendeerde veel tijd met haar. Intussen onderging E. ook een operatieve ingreep aan de borsten waarbij u voor haar zorgde. In augustus 2016 begon u een relatie met E., terwijl u verder uw relatie met A. onderhield. Als u en E. samen weggingen kenden jullie heel wat discriminatie. Zo werden jullie identiteitsdocumenten gevraagd als jullie discotheken voor homoseksuelen verlieten zodat de politie met E. en andere transgenders te kon lachen. E. en andere transgenders werden ook bedreigd door de politie opdat zij hun seksuele gunsten zouden geven. Wanneer zij 's avonds als escort werkte, werden door voorbijgangers stenen naar haar gegooid. Ook naar u werd er dan een aantal keer stenen gegooid wanneer u in het gezelschap van E. was. U besloot uw relatie met A. te beëindigen in oktober of november 2016 omdat u een serieuze relatie met E. wou. U vertelde haar – omdat zij zo'n goede vriendin is – dat u een relatie had met een transgender. U was immers bang dat A. – die wist waar u werkte – naar uw werk zou komen en zo achter uw seksuele geaardheid en uw relatie met E. zou komen. Een week na deze breuk, wanneer u op het instituut was, kwam de vader van A. naar u toe wanneer u in het gezelschap was van andere studenten. Hij sloeg u eerst in het gezicht waarop uw vrienden tussen kwamen. Hierop zei de vader van A. dat u de relatie met zijn dochter had verbroken omwille van een man. Omdat uw vrienden waren tussengekomen, nam de vader van A. een pistool en sloeg u hiermee op het hoofd, waardoor u een bloedende hoofwond had. Hij ging weg en u belde naar uw ouders met de vraag om naar het politiecommissariaat te gaan. Samen met uw vader ging u naar de politie waar u een klacht neerlegde tegen de vader van A.. U vermeldde uw seksuele geaardheid hier niet omdat uw vader – die op dat moment nog niet op de hoogte was – hierbij was. U werd hier eveneens onderzocht en verzorgd door een arts. Uw vader werd door de politie later telefonisch op de hoogte gesteld dat zij bij de vader van A. waren langs geweest, maar dat hij niet thuis was. Twee dagen na het incident keerde u terug naar het instituut waar u door een aantal studiegenoten beledigd werd omwille van uw seksuele geaardheid. U keerde dan ook niet meer terug naar het instituut. Een week later, op 8 december 2016, begon uw vader via Facebook berichten te ontvangen van de vader van A. waarin hij aan uw vader uw seksuele geaardheid onthulde en hij u verder bedreigde. Uw vader was teleurgesteld, maar ging toch samen met u op 10 december 2016 naar de politie om opnieuw een klacht in te dienen tegen de vader van A.. U vermeldde daar niet rechtstreeks uw geaardheid, maar uit de door ingediende bedreigingen bleek dit wel. U eiste maatregelen, waarop u een beschermingsbevel kreeg tegen de vader van A.. Daar werd u opnieuw verteld dat zij waren langs geweest bij deze man, maar dat hij op dat moment niet thuis was. U vermoedt dat de vader A. de politie omkocht wanneer ze bij hem langs kwamen. Enkele dagen later had u ruzie met uw vader en trok u in bij E. in Miraflores. Omdat jullie op het nieuws zagen dat jullie visumvrij naar Europa konden reizen, besloten jullie naar Frankrijk te gaan om jullie leven als koppel voort te zetten. Immers, als koppel konden jullie in Peru niet voor tien uur 's avonds buitenkomen omdat mensen jullie als een slecht voorbeeld zagen voor de kinderen. E. werd

ook gediscrimineerd in restaurants omdat zij naar het toilet voor de mannen diende te gaan en wanneer jullie ergens samenkwamen werden jullie uitgelachen. U probeerde haar dan te verdedigen en confronteerde de mensen. Drie keer kwam het hierdoor dan tot een vechtpartij waarbij u ook geslagen werd. Intussen hoorde u ook van een vriend dat de vader van A. had gevraagd waar u verbleef. Op 23 december 2016 verlieten jullie Peru en reisden jullie per vliegtuig naar Parijs, Frankrijk. U ging hier aan de slag als barman en via een organisatie bekam u een ziekteverzekering. Via Facebook had u nog contact met A. en zij vertelde u dat zij zwanger was van u. U vertelde uw ouders dat zij contact moesten nemen met A.. Intussen bleef de vader van A. u tot in 2017 bedreigen via een aantal valse Facebookprofielen. U begreep dat hij zich schaamde dat de vader van zijn kleinzoon een homoseksueel is. In 2017 beviel A. van uw zoon die – hoewel u hem niet erkend heeft – uw familienaam draagt. Uw ouders hadden hierna dan – op vraag van A. - verder contact met uw zoon en zij waren eveneens aanwezig op zijn eerste verjaardagsfeest. U kwam zowel in juli 2020 als in december 2020 een maand naar België omdat E. hier was komen wonen. In februari 2021 verhuisde u dan definitief naar België omdat Parijs te duur was geworden, de maatregelen tegen Covid-19 erg streng waren en u uw relatie met E. wou verderzetten. Op 8 april 2021 werd u door de politie aangehouden na een ruzie tussen u en E.. Omdat u illegaal in België verbleef werd u aangehouden. Op 12 april 2021 diende u een verzoek tot internationale bescherming in. E. verhuisde intussen opnieuw naar Frankrijk. U vreest bij een terugkeer naar Peru dat de vader van A. een huurmoordenaar op u zal afsturen en dat u daar niet met E. uw leven kan leiden als koppel.

Ter ondersteuning van uw identiteit en of uw verzoek tot internationale bescherming: een kopie van uw paspoort; een kopie van uw identiteitskaart; een kopie van een klacht voor fysiek geweld en doosbedreigingen tegen Al. A. M., d.d. 30 november 2016, ingediend door u bij het Commissariaat van Santiago de Surco; een kopie van een medisch-juridisch onderzoek, d.d. 30 november 2016, waar uw verwondingen in worden vastgesteld; een kopie van een beschermingsmaatregel ingesteld door de politiezone Lima, d.d. 10 december 2016, waarbij u bescherming wordt verleend tegen Al. A. M.; screenshots van een communicatie tussen Al., de vader van A., en uw vader; verschillende foto's van u en uw partner, alsook van uw hond; kopieën van twee kaarten waarmee u recht had op medische bijstand in Frankrijk; een verklaring betreffende uw redenen waarom u Peru verlaten heeft, opgemaakt met de hulp van de ngo Women Now en waarin wordt verwezen naar de algemene situatie betreffende LGBT in Peru, s.d.; een flyer alsook enkele links betreffende uw werk als barman; een brief van uw collega-flairbartenders in België; een e-mail, d.d. 11 juni 2021, waarin u aanhaalt dat u aangevallen werd met een pistool op 30 november 2016 en dat u op 10 december 2016 omwille van aanhoudende bedreigingen, levensgaranties ging vragen.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt immers dat u een vrouwelijke medewerker wenst omdat u dan minder beschaamd bent om over alles te spreken. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd er u een vrouwelijke medewerker toegekend. Daarnaast haalde u aan dat u ten gevolge van de klap die u op uw hoofd kreeg in november 2016 moeite heeft om een aantal zaken te herinneren (CGVS II, p. 15 / CGVS III, p. 4) en dat u sinds uw vasthouding aan een depressie lijdt (CGVS III, p. 12). Er dient evenwel op gewezen te worden dat u geen van beide met medische documenten ondersteunt.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratieve dossier, dient vastgesteld te worden dat u geen aanspraak maakt op het vluchtelingenstatuut of het subsidiaire beschermingsstatuut.

U vreest bij een terugkeer naar Peru dat u opnieuw problemen zal kennen – omwille van uw seksuele geaardheid - met de vader van uw ex-partner A. wanneer u uw zoon wenst te zien. Voorts geeft u aan dat u in Peru uw leven met E., uw transgender partner, niet kan leiden als koppel (CGVS III, p. 13).

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat u reeds op 24 december 2016 van Peru naar Frankrijk reisde. U verbleef meerdere jaren in Frankrijk, tot februari 2021, zonder hier ooit een verzoek tot internationale bescherming in te dienen (CGVS I, p. 5). Ook nadat u in februari 2021 besloot om definitief naar België te verhuizen diende u alhier geen verzoek tot internationale bescherming in (CGVS I, p. 5-6). Uw verklaring dat u niets af wist van asiel en dergelijke, overtuigt hier allermint (CGVS I, p. 5-6). Immers u was zich terdege bewust van uw illegale situatie en u liet het tevens na om u te informeren over hoe u uw verblijf in Frankrijk en België kon legaliseren (CGVS I, p. 5-6, 9). Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag evenwel redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zich zo snel mogelijk informeert en een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, quod non in casu. Uw houding kan dan ook geenszins in overeenstemming worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade.

Voorts dienen er een aantal incoherenties en merkwaardigheden vastgesteld te worden in uw opeenvolgende verklaringen waardoor er ernstige kanttekeningen gemaakt kunnen worden bij de door u beweerde problemen in Peru met de vader van A.. Zo verklaarde u aanvankelijk dat u een relatie begon met A. in juli 2016 en dat u deze in september na twee maanden beëindigde omdat u een relatie wou beginnen met een transvrouw (CGVS I, p. 8). Even later stelde u dan dat u de relatie beëindigde in oktober 2016 (CGVS I, p. 13) om dan nog later te stellen dat u nog een relatie met A. had in november 2016 (CGVS I, p. 15). Ook wat betreft uw relatie met E. kon u weinig klaarheid scheppen. Zo verklaarde u aanvankelijk hierover dat u twee maanden met E. in Peru had samengewoond en u pas een relatie met haar begon in november 2016 (CGVS I, p. 8, 15). Tegelijkertijd gaf u echter wel aan pas in december 2016 het ouderlijke huis te hebben verlaten (CGVS I, p. 16) en op 23 december 2016 Peru verlaten te hebben (CGVS I, p.5, DVZ-vragenlijst vraag 37 en paspoort). Geconfronteerd met deze inconsistenties betreffende de timing van uw relaties met A. en E., bevestigde u dat u pas in december het ouderlijke huis verliet, maar dat u al een relatie met E. had wanneer u ook nog met A. samen was. U stelde als verklaring voor deze incoherenties ook dat het al vijf jaar geleden was (CGVS I, p. 16-17). Gelet dat deze relaties de kern betreffen van de redenen waarom u Peru verliet, kan er redelijkerwijze verwacht worden dat u hier wel degelijk eenduidige verklaringen over kan afleggen.

Ook wat betreft de situering van het incident waarbij de vader van A. u aanviel op het instituut waar u studeerde, legde u geen coherente verklaringen af. Zo verklaarde u aanvankelijk dat dit op 10 december 2016 plaats had (CGVS I, p. 14). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud stelde u dan aanvankelijk dat dit probleem in november 2016 was (CGVS II, p. 3). Even later echter, wanneer u een Facebookbericht van uw vader van 10 december 2016 werd getoond waaruit blijkt dat u aanwezig was op een huwelijk, verklaarde u dat dit huwelijk de dag voordien plaatsvond en dat u wel degelijk op 10 december 2016 geslagen werd door de vader van A. (CGVS II, p. 10). Geconfronteerd met een door u neergelegd document van de politie, met name uw klacht tegen de vader van A., waaruit blijkt dat dit incident waarbij hij u aanviel reeds op 30 november 2016 plaatsvond, stelde u enkel dat u zich vergist had en dat u de exacte datum niet weet (CGVS II, p. 10). Het steeds wisselen van verklaringen aangaande de start van uw problemen ondermijnt uw geloofwaardigheid. Uw toevoeging per email van 11 juni 2016 waarin u opnieuw herhaalt dat het incident plaatsvond op 30 november 2016 en u een beschermingsmaatregel verkreeg op 10 december 2016, wijzigt hier niets aan. Verder verklaarde u tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud dat wanneer u de aangifte deed naar aanleiding van dat incident, er u persoonlijk bescherming werd geboden, waarna de vader van A. uw vader begon te bedreigen via Facebook met de boodschap dat het hem niet uitmaakt dat jullie naar de politie gingen en dat u persoonlijke bescherming bekwam (CGVS I, p. 15). Tijdens uw derde persoonlijk onderhoud stelde u echter dat u deze beschermingsmaatregel pas bekwam nadat u met uw vader een tweede keer een aangifte deed bij de politie naar aanleiding van bedreigingen die naar uw vader via Facebook werden gestuurd (CGVS III, p. 4). Aansluitend hierbij dient opgemerkt te worden dat het bevreemdend is dat u, wat betreft uw tweede aangifte, niet meer wist naar welk politiecommissariaat u ging noch kon u zich herinneren of dat hetzelfde was als het eerste politiecommissariaat (CGVS III, p. 4). Aanvankelijk kon u zich evenmin herinneren of tijdens die tweede aanklacht vermeld had dat uw seksuele geaardheid een rol speelde in dit conflict noch of u uw relatie met E. had vermeld (CGVS III, p. 4). Gevraagd hoe het kwam dat u zich dergelijke basiselementen niet meer kon herinneren, repliceerde u dat het reeds vijf jaar geleden was en dat u een slag op uw hoofd had gekregen (CGVS III, p. 4). Deze uitleg overtuigt allermint gezien het hier opnieuw over elementen gaat die integraal deel uitmaken van de kern van uw vrees. Bovendien stelde u dan even later dat u die dag niet over E. had gepraat bij de politie (CGVS III, p. 5).

Ook wat betreft de bedreigingen aan uw adres die u en uw vader na uw vertrek uit Peru zouden hebben ontvangen, dienen een aantal incoherenties te worden vastgesteld. Zo verklaarde u tijdens uw eerste en tweede persoonlijke onderhoud dat u de eerste twee of drie maanden in Parijs bedreigingen bleef ontvangen van de vader van A. in de vorm van telefoontjes aan uw vader (CGVS I, p. 8-9 / CGVS II, p. 9). Hij contacteerde uw vader zo'n vijf a zeven keer (CGVS I, p. 16). Tijdens uw derde persoonlijk onderhoud stelde u echter stellig dat uw vader niets meer ontvangen had van de vader van A. na uw vertrek uit Peru (CGVS III, p. 7). Ook wat betreft de contacten tussen uw ouders en A. en haar vader werden er verschillende incoherenties vastgesteld. Zo verklaarde u aanvankelijk dat wanneer u erachter kwam dat A. bevallen was, zij twee of drie keer bij uw ouders thuis kwam zodat jullie videogesprekken konden hebben en dat dit een geheim was voor haar vader (CGVS I, p. 17). U voegde hier aan toe dat uw ouders haar enkel zagen wanneer zij bij hen thuis kwam om contact op te nemen (CGVS II, p. 8-9). Geconfronteerd met foto's van uw Facebookprofiel en deze van uw ouders waaruit blijkt dat uw vader aanwezig was bij de geboorte van uw zoon en uw ouders aanwezig waren op zijn eerste verjaardagsfeestje, stelde u enkel dat A. en haar vader niets tegen uw ouders hadden en dat uw ouders nog steeds contact hadden met A., maar dat er geen rechtstreeks contact was tussen uw ouders en deze van A. (CGVS II, p. 11). U voegde hier aan toe dat uw ouders op vraag van A. aan haar ouders toegang kregen tot uw zoon (CGVS II, p. 11). Dit strookt echter niet met uw eerdere verklaringen dat de familie van A. uw zoon zo ver mogelijk wil weghouden van uw familie en A. enkel in het geniep contact had met uw moeder omdat zij niet wil dat haar ouders erachter komen (CGVS I, p. 3).

Bovenstaande vaststellingen nopen er dan ook toe om ernstige vraagtekens te plaatsen bij uw beweerde problemen met de vader van A..

Hoe dan ook dient vastgesteld te worden dat u geen overtuigende feiten of elementen aangehaald heeft waaruit kan blijken dat u voor de door u aangehaalde problemen, met name het conflict met de vader van A. alsook de door u aangehaalde problemen van discriminatie omwille van uw geaardheid en uw relatie met E. (CGVS III, p. 12), geen of onvoldoende beroep kon doen – of in geval van eventuele toekomstige problemen bij een terugkeer naar Peru zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Peru aanwezige autoriteiten. Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Wat betreft uw problemen met de vader van A. meent u dat de autoriteiten onvoldoende hebben opgetreden naar aanleiding van uw klachten (CGVS III, p. 5-6). Uit uw verklaringen en de door u neergelegde documenten blijkt dat de autoriteiten wel degelijk in uw belang hebben opgetreden naar aanleiding van uw problemen met de vader van A.. Zo werd u wanneer u naar de politie ging steeds door hen gehoord en bij uw eerste klacht werden uw verwondingen eveneens vastgesteld door een wetsarts (CGVS I, p. 7 / CGVS II, p. 13). In de door u neergelegde klacht van 30 november 2016 wordt er eveneens melding gemaakt dat er voldoende bewijzen zijn waardoor er een onderzoek door de politie werd gestart. Uit uw verklaringen blijkt eveneens dat zij inderdaad bij de vader van A. langsgingen, maar dat hij op dat moment niet thuis was. Uw vader werd hierover telefonisch op de hoogte gesteld en ook u werd hiervan op de hoogte gesteld wanneer u op 10 december 2016 een tweede keer bij de politie langsging (CGVS III, p. 5). Wat betreft uw verklaring dat er bij de politie veel corruptie is en de vader van A. de politie had omgekocht om te zeggen dat hij er niet was (CGVS III, p. 7), dient vastgesteld te worden dat u hiervoor geen enkele concrete aanwijzing had noch kon u voorbeelden geven uit het verleden waaruit zou blijken dat de vader van A. de politie in zijn belang had gemanipuleerd (CGVS III, p. 7). Voorts blijkt dat naar aanleiding van uw tweede klacht op 10 december 2016, waarbij de politie ook op de hoogte was van uw seksuele geaardheid (CGVS III, p. 5), er op uw vraag een beschermingsmaatregel werd toegekend (CGVS III, p. 5). Uit het door u neergelegde document blijkt dat de aangeklaagde Al. A. M. zich niet binnen een perimeter van 500 vierkante meter in uw buurt mag begeven. U gaf hierbij aan dat indien dit toch gebeurde, u naar om het even welke politiedienst kon bellen en dat zij hem zouden aanhouden (CGVS III, p. 5). Wat betreft uw bewering dat er in de realiteit nooit echt bescherming is geweest, met name dat indien er iets zou gebeuren de politie te laat zou zijn en dat er nooit een politieman naast u liep (CGVS III, p. 6), dient er op gewezen te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. Afdoende politiebescherming houdt immers niet in dat u 24 uur op 24 uur een agent voor uw lijfbehoud en persoonlijke individuele bescherming wordt toegewezen, maar wel dat de personen die u belagen eventueel worden gearresteerd en vervolgd. Bovendien blijkt dat u hierna op geen enkel moment bij de politie heeft geïnformeerd naar de stand van zaken van het gevoerde onderzoek naar de vader van A. noch hoorde u bij uw vader of hij nog iets van de politie had gehoord (CGVS III, p. 6). Uw repliek dat alles heel snel ging en u uit het district waar u woonde en even later ook Peru wegging (CGVS II, p. 6), kan hier vanzelfsprekend niet weerhouden worden. Van een verzoeker kan immers redelijkerwijze

verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas. Wat betreft de andere door u aangehaalde problemen die u in Peru kende omwille van uw relatie met E., en dus omwille van uw seksuele geaardheid, stelde u dat u niet naar de politie was gegaan (CGVS III, p. 8). Niettegenstaande u hierbij verwijst naar algemene corruptie en de negatieve houding van de politie ten aanzien van LGBTIQ-gemeenschap (CGVS III, p. 8), moet uit het geheel aan uw verklaringen evenwel vastgesteld worden dat u persoonlijk wel een beroep kon doen op de autoriteiten in Peru. U brengt geen concrete indicaties aan waaruit blijkt dat u persoonlijk in de toekomst in geval van moeilijkheden of discriminatie niet opnieuw een beroep zou kunnen doen op de in Peru aanwezige autoriteiten (CGVS III, p. 8).

Wat betreft uw bewering dat u door de klap die u op uw hoofd kreeg in november 2016, u zich bepaalde zaken niet meer kan herinneren (CGVS II, p. 12 / CGVS III, p. 4), dient er op gewezen te worden dat dit evenwel nooit medisch is vastgesteld (CGVS III, p. 12). U voegde hier bij uw derde persoonlijk onderhoud aan toe dat u tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud eveneens medicatie had gekregen waardoor u nog meer zaken vergat (CGVS III, p. 12). Er dient evenwel vastgesteld te worden dat u hiervan tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud geen melding maakte. Bovendien legde u op geen enkel moment medische attesten neer waaruit blijkt dat uw cognitief geheugen dermate is aangetast dat u in de onmogelijkheid verkeert een coherent en consistent relaas naar voor te brengen.

Uw documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande vaststellingen kunnen wijzigen. Uw identiteit, nationaliteit en uw relatie met E./G. worden hier niet betwist. Evenmin wordt er getwijfeld aan uw professionele activiteiten of aan uw verblijf in Frankrijk. De door u ingediende documenten van de politie, uw toevoeging per email van 11 juni 2021 werden reeds hierboven besproken. Wat betreft de screenshots van de bedreigingen die uw vader ontving, dient vastgesteld te worden dat hieruit niet kan afgeleid worden in welke omstandigheden deze tot stand kwamen. Wat betreft uw verklaring die u opmaakte met de hulp van de ngo Women Now en waarin wordt verwezen naar de algemene situatie van LGBT, erkent het Commissariaat-generaal dat de situatie voor de LGBTIQ-gemeenschap in Peru voor verbetering vatbaar is. Deze informatie doet echter geen afbreuk aan de vaststelling dat u persoonlijk wel een beroep kon doen op de in Peru aanwezige autoriteiten en u geen concrete elementen aanbracht waaruit blijkt dat u persoonlijk in de toekomst niet opnieuw een beroep hierop zou kunnen doen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A, § 2 van de Conventie van Genève, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, alsook meent verzoeker dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift volgende stavingstukken:

- een overzicht van de medicatie die verzoeker inneemt in het gesloten centrum (stuk 3);
- een internetartikel "*Long-term effects of alprazolam on memory: a 3.5 year follow-up of agoraphobia/panic patients*" van pubmed eerder gepubliceerd in het tijdschrift *Psychological medicine* van 1999 (stuk 4);
- "*Home and the limits of belonging: Homophobia and return migration to Peru*" van C. Alcalde van 2018 via Academia.edu (stuk 5).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige

schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. De motieven van de bestreden beslissing

In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat verzoeker geen aanspraak maakt op het vluchtelingenstatuut of het subsidiaire beschermingsstatuut omdat: (i) uit verzoekers verklaringen blijkt vooreerst dat hij reeds op 24 december 2016 van Peru naar Frankrijk reisde waar hij geen verzoek om internationale bescherming indiende, ook nadat hij in februari 2021 naar België verhuisde, diende hij geen verzoek in, deze houding kan niet in overeenstemming gebracht worden met een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade; (ii) verzoekers verklaringen bevatten incoherenties en merkwaardigheden waardoor er ernstige kanttekeningen kunnen worden gemaakt bij de problemen van verzoeker in Peru met de vader van A.: 1) er zijn inconsistenties betreffende de timing van zijn relaties met A. en E.; 2) hij legde geen coherente verklaringen af inzake de situering van het incident waarbij de vader van A. hem aanviel op het instituut waar verzoeker studeerde; 3) inzake de bedreigingen aan zijn adres die verzoeker en zijn vader hebben ontvangen na het vertrek van verzoeker uit Peru, bevatten verzoekers verklaringen ook incoherenties; 4) en ook inzake de contacten tussen verzoekers ouders en A. en haar vader werden er verschillende incoherenties vastgesteld; (iii) verzoeker heeft geen overtuigende feiten of elementen aangehaald waaruit blijkt dat hij geen of onvoldoende beroep kon doen en zal kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Peru aanwezige autoriteiten voor zijn problemen met de vader van A. en voor zijn problemen van discriminatie omwille van zijn geaardheid en zijn relatie met E.: 1) uit de voorgelegde documenten en uit verzoekers verklaringen blijkt dat de autoriteiten in zijn belang hebben opgetreden inzake de problemen met de vader van A., de politie heeft zijn eerste klacht opgevolgd en naar aanleiding van zijn tweede klacht, toen de politie op de hoogte was van verzoekers seksuele geaardheid, werd er een beschermingsmaatregel toegekend; 2) inzake zijn problemen omwille van zijn relatie met E. en dus omwille van zijn seksuele geaardheid stelde verzoeker niet naar de politie te zijn gegaan, niettegenstaande verzoeker verwijst naar de corruptie en de negatieve houding van de politie ten aanzien van de LGBTIQ-gemeenschap moet uit het geheel van zijn verklaringen worden vastgesteld dat verzoeker persoonlijk wel een beroep kon doen op de autoriteiten in Peru en dat hij geen concrete indicaties aanbrengt waaruit blijkt dat hij dit in de toekomst niet opnieuw zou kunnen doen; (iv) inzake verzoekers verklaringen dat hij zich niet alles kan herinneren door de klap op zijn hoofd, werd dit nooit medisch vastgesteld; inzake de medicatie die hij genomen had voor het tweede persoonlijk onderhoud wordt vastgesteld dat hij dit toen niet had vermeld en dat hij op geen enkel moment medische attesten voorlegde waaruit blijkt dat zijn cognitief geheugen dermate is aangetast dat hij in de onmogelijkheid verkeert om een coherent en consistent relaas te brengen; en (v) de voorgelegde documenten zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Verzoeker vreest bij een terugkeer naar Peru enerzijds problemen te hebben omwille van zijn seksuele geaardheid met de vader van A., zijn ex-partner en de moeder van zijn zoon en anderzijds er zijn leven met E., verzoekers transgender partner, niet te kunnen leiden als koppel. Verzoekers homoseksuele geaardheid wordt niet betwist.

2.3.4.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Er dient immers te worden vastgesteld dat verzoeker na het vertrek uit zijn land meer dan vier jaar wachtte om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Daarenboven wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat er incoherenties in zijn verklaringen zijn waardoor kan worden getwijfeld aan de problemen met de vader van A. en dat verzoeker geen feiten heeft aangehaald waaruit blijkt dat hij geen of onvoldoende een beroep kon doen op de hulp en de bescherming van de autoriteiten in Peru, nu de politie wel degelijk in zijn belang heeft opgetreden aangaande zijn problemen met de vader van A. en hij voor zijn andere problemen niet naar de politie is gegaan.

2.3.4.3. De Raad oordeelt vooreerst dat het feit dat verzoeker na het verlaten van zijn land meer dan vier jaar heeft gewacht om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, in sterke mate de ernst van zijn verzoek om internationale bescherming ondermijnt en afbreuk doet aan zijn algemene geloofwaardigheid.

Verzoeker ging na zijn vertrek uit Peru eind december 2016 naar Parijs en bleef daar wonen en werken tot in 2020 (notities CGVS 26 mei 2021, p. 5). Hij diende daar geen verzoek om internationale bescherming in. Vanaf 2020 kwam hij af en toe naar België (ibidem), toen hij hier verbleef diende hij evenmin een verzoek om internationale bescherming in. Deze houding van verzoeker, die gedurende meer dan vier jaar in Europa verbleef zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen, getuigt allerminst van een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in het Vluchtelingenverdrag of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. De Raad benadrukt in dit verband dat van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland, *quod non in casu*. De argumentatie van verzoeker dat hij niets afwist van asiel overtuigt niet, zoals terecht wordt gesteld in de bestreden beslissing.

De argumentatie in het verzoekschrift dat verzoeker bij aankomst in Europa niets kende van dergelijke procedures en een rustig leven kon leiden in Frankrijk met zijn transgender partner en kon werken, doet hieraan geen afbreuk. Verzoeker was er immers van op de hoogte dat hij geen legale verblijfsstatus had in Frankrijk en dat hij in het zwart werkte (notities CGVS 26 mei 2021, p. 5), zodat hij wist dat zijn situatie precair was. Verzoekers opmerking dat het slechts was toen hij in België naar het centrum werd gebracht, dat het doordrong dat een (gedwongen) terugkeer naar Peru mogelijk was en dat bescherming pas vanaf dan nodig was, doet hieraan evenmin afbreuk. Verzoeker leefde sinds begin 2017 op illegale wijze in Europa, zodat een (gedwongen) terugkeer vanaf dan elk moment mogelijk was. Om dit te vermijden, zeker nu hij voorhoudt een vrees te hebben, had verzoeker eerder een verzoek om internationale bescherming kunnen indienen, *quod non*.

De argumentatie in het verzoekschrift kan allerminst als afdoende verschoning worden aanvaard en kan niet vergoelijken waarom verzoeker al die tijd heeft nagelaten om minstens een poging te ondernemen om zich te verzekeren van een blijvende bescherming tegen de voorgehouden vrees die hem noopte zijn land van herkomst te verlaten, dan wel die hem verhindert ernaar terug te keren. Verzoekers

laattijdig verzoek om internationale bescherming vormt aldus een contra-indicatie voor de ernst van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming. Deze vaststelling ondermijnt naar het oordeel van de Raad de ernst en de geloofwaardigheid van de door verzoeker geschetste vrees.

2.3.4.4. Aangaande de vrees die verzoeker uit omwille van zijn homoseksuele geaardheid wordt opgemerkt dat het loutere feit homoseksueel te zijn in Peru niet voldoende is om te besluiten tot een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Verzoeker maakte doorheen zijn verklaringen melding van het feit dat homoseksualiteit in Peru sociaal niet wordt aanvaard (notities CGVS 26 mei 2021, p. 9), dat wordt gezegd dat het een ziekte is (notities CGVS 26 mei 2021, p. 11) en dat toen de vader van zijn vriendin A. beseftte dat verzoeker homo was, zijn dochter bedroog met mannen en de relatie met A. stopzette omwille van een transvrouw, hij verzoeker begon te haten (notities CGVS 26 mei 2021, p. 13). Verzoeker stelde dat als hij met zijn transgender partner op stap was ze sociale problemen kenden, ze konden geen bus nemen, ze konden niet naar een restaurant omdat E. niet naar het vrouwentoilet kon gaan, ze werden nageroeper op straat (notities CGVS 26 mei 2021, p. 17), dat hij zijn seksuele geaardheid verborgen hield (*ibidem*), dat zijn moeder toen ze verzoekers geaardheid te weten kwam, er niets op tegen had, dat zijn vader hem het huis uitzette (notities CGVS 7 juni 2021, p. 3) ofwel dat hij een zware discussie had met zijn vader en zelf uit het huis vertrok (notities CGVS 1 juli 2021, p. 5). Verzoeker vermeldt ook dat toen hij met E. optrok, ze werden gediscrimineerd en beledigd, dat hij vaak heeft gevochten om haar eer te verdedigen, dat er stenen naar hen gegooid werden bij de uitgang van een gayclub toen E. als escorte werkte (notities CGVS 7 juni 2021, p. 14 en 15). In de periode waarin E. als escorte werkte, vroeg de politie 's nachts haar documenten en ook als ze samen uit een discotheek kwamen, hield de politie hen tegen om hen lastig te vallen. Buiten het controleren van de identiteit gebeurde er bij verzoeker niets anders maar wel bij E. en andere transgenders, zij werden gehanteerd en moesten seksuele gunsten verlenen om niet naar het commissariaat te moeten gaan (notities CGVS 1 juli 2021, p. 8).

Uit verzoekers verklaringen blijkt inzake de algemene situatie van homo's in Lima, waar verzoeker woonde, dat hij zich kon omringen met mensen zoals hij en naar homofeestjes ging, dat de Peruviaanse (homo)mannen heel open zijn in Peru en dat er twee grote discotheken voor homo's zijn in de wijk Miraflores in Lima waar hij gewerkt heeft, Legendaris en Downtown (notities CGVS 26 mei 2021, p. 12).

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeker geen overtuigende feiten of elementen heeft aangehaald waaruit kan blijken dat hij geen of onvoldoende een beroep kon doen op de hulp van en bescherming door de in Peru aanwezige autoriteiten voor zijn aangehaalde problemen, met name het conflict met de vader van A. en de discriminatie omwille van zijn geaardheid en zijn relatie met een transgender. Inzake zijn conflict met de vader van A. wordt gesteld:

“Uit uw verklaringen en de door u neergelegde documenten blijkt dat de autoriteiten wel degelijk in uw belang hebben opgetreden naar aanleiding van uw problemen met de vader van A.. Zo werd u wanneer u naar de politie ging steeds door hen gehoord en bij uw eerste klacht werden uw verwondingen eveneens vastgesteld door een wetsarts (CGVS I, p. 7 / CGVS II, p. 13). In de door u neergelegde klacht van 30 november 2016 wordt er eveneens melding gemaakt dat er voldoende bewijzen zijn waardoor er een onderzoek door de politie werd gestart. Uit uw verklaringen blijkt eveneens dat zij inderdaad bij de vader van A. langsgingen, maar dat hij op dat moment niet thuis was. Uw vader werd hierover telefonisch op de hoogte gesteld en ook u werd hiervan op de hoogte gesteld wanneer u op 10 december 2016 een tweede keer bij de politie langsging (CGVS III, p. 5). Wat betreft uw verklaring dat er bij de politie veel corruptie is en de vader van A. de politie had omgekocht om te zeggen dat hij er niet was (CGVS III, p. 7), dient vastgesteld te worden dat u hiervoor geen enkele concrete aanwijzing had noch kon u voorbeelden geven uit het verleden waaruit zou blijken dat de vader van A. de politie in zijn belang had gemanipuleerd (CGVS III, p. 7). Voorts blijkt dat naar aanleiding van uw tweede klacht op 10 december 2016, waarbij de politie ook op de hoogte was van uw seksuele geaardheid (CGVS III, p. 5), er op uw vraag een beschermingsmaatregel werd toegekend (CGVS III, p. 5). Uit het door u neergelegde document blijkt dat de aangeklaagde Al. A. M. zich niet binnen een perimeter van 500 vierkante meter in uw buurt mag begeven. U gaf hierbij aan dat indien dit toch gebeurde, u naar om het even welke politiedienst kon bellen en dat zij hem zouden aanhouden (CGVS III, p. 5). Wat betreft uw bewering dat er in de realiteit nooit echt bescherming is geweest, met name dat indien er iets zou gebeuren de politie te laat zou zijn en dat er nooit een politieman naast u liep (CGVS III, p. 6), dient er op gewezen te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. Afdoende

politiebescherming houdt immers niet in dat u 24 uur op 24 uur een agent voor uw lijfbehoud en persoonlijke individuele bescherming wordt toegewezen, maar wel dat de personen die u belagen eventueel worden gearresteerd en vervolgd. Bovendien blijkt dat u hierna op geen enkel moment bij de politie heeft geïnformeerd naar de stand van zaken van het gevoerde onderzoek naar de vader van A. noch hoorde u bij uw vader of hij nog iets van de politie had gehoord (CGVS III, p. 6). Uw repliek dat alles heel snel ging en u uit het district waar u woonde en even later ook Peru wegging (CGVS II, p. 6), kan hier vanzelfsprekend niet weerhouden worden.”

Inzake de discriminatie omwille van zijn geaardheid en zijn relatie met een transgender wordt het volgende gesteld:

“Wat betreft de andere door u aangehaalde problemen die u in Peru kende omwille van uw relatie met E., en dus omwille van uw seksuele geaardheid, stelde u dat u niet naar de politie was gegaan (CGVS III, p. 8). Niettegenstaande u hierbij verwijst naar algemene corruptie en de negatieve houding van de politie ten aanzien van LGBTIQ-gemeenschap (CGVS III, p. 8), moet uit het geheel aan uw verklaringen evenwel vastgesteld worden dat u persoonlijk wel een beroep kon doen op de autoriteiten in Peru. U brengt geen concrete indicaties aan waaruit blijkt dat u persoonlijk in de toekomst in geval van moeilijkheden of discriminatie niet opnieuw een beroep zou kunnen doen op de in Peru aanwezig autoriteiten (CGVS III, p. 8).”

2.3.4.4.1. De Raad merkt op dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat homofob geweld en discriminatie van homoseksuelen in Peru voorkomt, maar dat uit zijn verklaringen niet kan worden afgeleid dat homoseksuelen in Peru systematisch vervolgd worden, noch dat elke homoseksueel in Peru per definitie een gegronde vrees voor vervolging heeft.

Het artikel *“Home and the limits of belonging: Homophobia and return migration to Peru”* van professor Cristina Alcalde betreft een academische bijdrage over de terugkeer van LGB-migranten naar Peru en de grenzen van het “behoren tot”. Dit betreft voornamelijk het niet meer volledig terug kunnen integreren in hun families en hun eerdere sociale groep. Dit artikel maakt melding van de ervaringen die LGB-migranten meemaken bij een terugkeer naar Peru in de vorm van homofobe praktijken, grappen, doodgezwegen worden en discriminatie. Deze gedragingen zijn uitermate laakbaar, maar volstaan niet om aan te tonen dat elke homoseksueel in Peru ernstige problemen zal ondervinden die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Bovendien blijkt uit deze bijdrage dat Miraflores, de wijk in Lima waaruit verzoeker afkomstig is, één van de zestien districten van Lima's drieënveertig districten is waar in oktober 2015 een districtordonnantie is aangenomen die discriminatie verbiedt gebaseerd op seksuele identiteit. In de districten met zo'n ordonnantie kunnen personen een officiële klacht indienen bij de gemeentelijke overheid.

Hoewel uit verzoekers verklaringen kan blijken dat hij een hoger risico loopt om het slachtoffer te worden van bepaalde feiten, maakt hij niet aannemelijk dat hij louter omwille van zijn seksuele geaardheid en zijn aanwezigheid in Peru een risico loopt om te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient de door hem aangevoerde vrees voor vervolging dus *in concreto* aannemelijk te maken. Er dient derhalve rekening te worden gehouden met de individuele en concrete omstandigheden eigen aan elke zaak. De vrees moet met andere woorden geïndividualiseerd en geconcretiseerd worden. Verzoeker dient *in concreto* en met inachtneming van zijn individuele situatie aannemelijk te maken dat hij in Peru persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van zijn seksuele geaardheid.

Uit verzoekers verklaringen blijkt vooreerst dat hij vooral problemen kende toen hij samen op stap was met zijn transgender partner E. homoseksuelen zoals verzoeker en transgenders zoals zijn partner zijn echter verschillende categorieën personen en kunnen niet zomaar met elkaar worden gelijkgesteld. Verzoeker heeft geen melding gemaakt van fysieke bedreigingen (buiten het incident met de vader van A.) in zijn hoofde omwille van zijn eigen geaardheid. Verzoeker stelt ook dat hij zijn geaardheid verborgen moest houden, maar hij werkte wel als barman in twee grote discotheken voor homo's in Lima. De Raad stelt vast dat moeilijk kan worden aangenomen dat verzoeker tijdens zijn werk in een discotheek voor homo's, zijn geaardheid verborgen hield. Daarnaast blijkt uit de aanwezigheid van twee grote discotheken voor homo's en gay-bars toch de aanwezigheid van een gay-scene in Lima. Daarnaast zijn verzoekers ouders en zijn ex-vriendin A. op de hoogte van zijn geaardheid en lijken zij dit te aanvaarden, zijn moeder heeft niet slecht gereageerd (notities CGVS 26 mei 2021, p. 17). Zijn vader had het initieel wel moeilijk maar de relatie is verbeterd (*ibidem*, p. 4 en 17), verzoekers vader bracht hem naar de luchthaven op 23 december 2016 (notities CGVS 7 juni 2016, p. 7) en verzoeker blijkt nog

steeds contact te hebben met zijn vader gezien die hem informatie doorspeelde (notities CGVS 26 mei 2021, p. 7 en 16).

Verzoeker kan worden bijgetreden dat niet van hem kan worden verwacht dat hij zijn homoseksualiteit verbergt of zich terughoudend moet opstellen in de uiting van zijn geaardheid (HvJ, gevoegde zaken C-199/12 tot en met C-201/12, Minister voor Immigratie en Asiel tegen X, Y en Z tegen Minister voor Immigratie en Asiel, arrest van 7 november 2013). Verzoekers verklaring dat hij zijn geaardheid verborgen moest houden, kan zoals blijkt uit het bovenstaande niet worden aangenomen worden, gezien zijn familie op de hoogte is en gezien zijn werkzaamheden als barman in een homodiscotheek in Lima. Uit verzoekers verklaringen blijkt niet dat hijzelf omwille van zijn geaardheid zeer ernstige feiten meemaakte, hij werd als hij alleen was, hoofdzakelijk lastig gevallen en uitgescholden (notities CGVS 26 mei 2021, p. 17). Hoewel dit gedrag laakbaar en betreurenswaardig is, zijn deze feiten niet zwaarwichtig genoeg om te worden gelijkgesteld met daden van vervolging of het lopen van een reëel risico op ernstige schade. Verzoeker toont bijgevolg niet *in concreto* aan dat hij bij een terugkeer naar Peru zijn homoseksualiteit zal moeten verbergen of zich terughoudend moet opstellen in de uiting van zijn geaardheid of dat hij reeds vervolgd werd bij het uiten van zijn seksuele geaardheid. Voor zover verzoeker inderdaad te maken kreeg met discriminatie en homofobie in Peru, blijkt dit evenwel niet dusdanig ernstig of systematisch te zijn dat zijn leven als homoseksueel daardoor ondraaglijk werd.

Waar verzoeker stelt dat hij niet met zijn transgender partner zal kunnen samenleven in Peru, wordt opgemerkt dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat E. terug in Frankrijk verblijft en daar haar papieren in orde maakt (notities CGVS 1 juli 2021, p. 10 en 11). Ter zitting van 2 augustus 2021 bevestigt verzoeker dat E. inmiddels terug in België is. Uit verzoekers verklaringen blijkt echter niet dat E. intussen een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in Frankrijk of in België. Wat betreft zijn relatie met E. maakt verzoeker niet aannemelijk dat hijzelf persoonlijk, bij een eventuele terugkeer naar Peru, als gevolg daarvan problemen zal ondervinden. Vooreerst is het hypothetisch dat verzoeker en E. samen naar Peru zouden terugkeren, gezien E. verzoeker dan vrijwillig zou moeten volgen. Daarnaast wordt herhaald dat homoseksuelen en transgenders verschillende categorieën van personen zijn die niet zomaar met elkaar kunnen worden gelijkgesteld. Nu verzoeker zelf geen transgender is, moet in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming deze problematiek niet verder worden onderzocht.

2.3.4.4.2. Inzake de problemen die verzoeker ondervond omwille van zijn geaardheid met de vader van A. wordt het volgende opgemerkt. Verzoeker verklaarde *“De vader van A. zag me als een rustige jongen, ik ging haar elke dag thuis afzetten en ik gedroeg me als een gentleman en hij was heel vriendelijk met mij, maar toen besepte hij dat ik homo was, dat ik zijn dochter bedroog met mannen, en dat ik de relatie stopzette omwille van een transmeisje, dan zette die genegenheid zich om in haat”* (notities CGVS 26 mei 2021, p. 13). In dit verband wordt vooreerst opgemerkt dat het niet onaannemelijk is dat de vader van A. vanaf dan verzoeker haatte, niet alleen omwille van verzoekers geaardheid, maar ook omdat hij zijn dochter bedroog. Wat er ook van zij, in de bestreden beslissing wordt in verband met het incident met A.'s vader onder meer het volgende vastgesteld:

“Ook wat betreft de situering van het incident waarbij de vader van A. u aanviel op het instituut waar u studeerde, legde u geen coherente verklaringen af. Zo verklaarde u aanvankelijk dat dit op 10 december 2016 plaats had (CGVS I, p. 14). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud stelde u dan aanvankelijk dat dit probleem in november 2016 was (CGVS II, p. 3). Even later echter, wanneer u een Facebookbericht van uw vader van 10 december 2016 werd getoond waaruit blijkt dat u aanwezig was op een huwelijk, verklaarde u dat dit huwelijk de dag voordien plaatsvond en dat u wel degelijk op 10 december 2016 geslagen werd door de vader van A. (CGVS II, p. 10). Geconfronteerd met een door u neergelegd document van de politie, met name uw klacht tegen de vader van A., waaruit blijkt dat dit incident waarbij hij u aanviel reeds op 30 november 2016 plaatsvond, stelde u enkel dat u zich vergist had en dat u de exacte datum niet weet (CGVS II, p. 10). Het steeds wisselen van verklaringen aangaande de start van uw problemen ondermijnt uw geloofwaardigheid. Uw toevoeging per email van 11 juni 2016 waarin u opnieuw herhaalt dat het incident plaatsvond op 30 november 2016 en u een beschermingsmaatregel verkreeg op 10 december 2016, wijzigt hier niets aan. Verder verklaarde u tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud dat wanneer u de aangifte deed naar aanleiding van dat incident, er u persoonlijk bescherming werd geboden, waarna de vader van A. uw vader begon te bedreigen via Facebook met de boodschap dat het hem niet uitmaakt dat jullie naar de politie gingen en dat u persoonlijke bescherming bekwam (CGVS I, p. 15). Tijdens uw derde persoonlijk onderhoud stelde u echter dat u deze beschermingsmaatregel pas bekwam nadat u met uw vader een tweede keer een aangifte deed bij de politie naar aanleiding van bedreigingen die naar uw vader via Facebook werden

gestuurd (CGVS III, p. 4). Aansluitend hierbij dient opgemerkt te worden dat het bevreemdend is dat u, wat betreft uw tweede aangifte, niet meer wist naar welk politiecommissariaat u ging noch kon u zich herinneren of dat hetzelfde was als het eerste politiecommissariaat (CGVS III, p. 4). Aanvankelijk kon u zich evenmin herinneren of tijdens die tweede aanklacht vermeld had dat uw seksuele geaardheid een rol speelde in dit conflict noch of u uw relatie met E. had vermeld (CGVS III, p. 4). Gevraagd hoe het kwam dat u zich dergelijke basiselementen niet meer kon herinneren, repliceerde u dat het reeds vijf jaar geleden was en dat u een slag op uw hoofd had gekregen (CGVS III, p. 4). Deze uitleg overtuigt allerm minst gezien het hier opnieuw over elementen gaat die integraal deel uitmaken van de kern van uw vrees. Bovendien stelde u dan even later dat u die dag niet over E. had gepraat bij de politie (CGVS III, p. 5)."

Uit verzoekers verklaringen blijkt inderdaad dat verzoeker incoherente verklaringen aflegde inzake de situering in tijd van het incident waarbij A.'s vader hem aanviel. Vooreerst vermeldt de klacht tegen A.A.M. bij de politie die verzoeker heeft ingediend en voorgelegd (adm. dossier, stuk 5, map met documenten, stuk 6) voor fysiek geweld en doodsb bedreigingen, dat deze werd opgesteld op 30 november 2016 en dat de gebeurtenissen zich voordeden op 30 november 2016. Verzoeker verklaarde twee maal dat dit incident plaatsvond op 10 december 2016 (notities CGVS 26 mei 2021, p. 14; notities CGVS 7 juni 2021, p. 10). Een Facebookbericht van verzoekers vader (adm. dossier, stuk 6, Landeninformatie, stuk 1) van 10 december 2016 toont een foto waarop te zien is dat verzoeker aanwezig is op een huwelijk, verzoeker stelt dat dit de trouw is van zijn oom, de halfbroer van zijn vader (notities CGVS 7 juni 2021, p. 9). Hiermee geconfronteerd bevestigt verzoeker dat het incident met de vader van A. gebeurde op 10 december 2016 en dat het trouwfeest de dag ervoor moet geweest zijn, na confrontatie met de datum vermeld op de klacht inzake het incident met de vader van A. stelt verzoeker dat hij zich vergist zal hebben (notities CGVS 7 juni 2021, p. 10). Verzoeker verklaarde dat alles vijf jaar geleden was en dat hij zich de data niet goed meer kon herinneren, in het verzoekschrift verwijst verzoeker naar de medicatie die hij ingenomen had en die geheugenproblemen veroorzaakt. In dit verband merkt de Raad op dat los van de precieze data, van verzoeker wel kan verwacht worden dat hij zich de chronologie van de gebeurtenissen herinnert, gezien de impact van deze gebeurtenissen. Van verzoeker mag dus worden verwacht dat hij het incident met A.'s vader waarbij hij een hoofdwonde opliep, kan situeren voor of na een (trouw)feest. Hij stelt echter dat dit trouwfeest plaatsvond de dag voor het incident en dat het incident gebeurde op 10 december 2016. Uit de klacht neergelegd bij de politie blijkt echter dat dit incident plaatsvond op 30 november 2016, dus zeker voor het trouwfeest. Los van de precieze data stelt de Raad vast dat verzoeker het incident met de vader van A. niet kan situeren voor of na het trouwfeest van zijn oom, waardoor de Raad zich aansluit bij de vaststelling dat verzoekers verklaringen over het ogenblik waarop het incident met de vader van A. plaatsvond incoherent zijn en niet stroken met de documenten die hij neerlegt.

Inzake de latere bedreigingen die verzoeker ontvangen zou hebben van de vader van A. wordt in de bestreden beslissing het volgende gesteld:

"Ook wat betreft de bedreigingen aan uw adres die u en uw vader na uw vertrek uit Peru zouden hebben ontvangen, dienen een aantal incoherenties te worden vastgesteld. Zo verklaarde u tijdens uw eerste en tweede persoonlijke onderhoud dat u de eerste twee of drie maanden in Parijs bedreigingen bleef ontvangen van de vader van A. in de vorm van telefoontjes aan uw vader (CGVS I, p. 8-9 / CGVS II, p. 9). Hij contacteerde uw vader zo'n vijf a zeven keer (CGVS I, p. 16). Tijdens uw derde persoonlijk onderhoud stelde u echter stellig dat uw vader niets meer ontvangen had van de vader van A. na uw vertrek uit Peru (CGVS III, p. 7)."

De Raad stelt vast dat deze vaststellingen steunen op de stukken van het administratief dossier (verklaringen verzoeker) en sluit zich hierbij aan. Dat verzoeker medicatie heeft ingenomen die het geheugen kan aantasten, vormt geen verschoning voor het feit dat hij enerzijds stelt dat zijn vader de dreigtelefoontjes ontving van de vader van A. en anderzijds dat zijn vader geen dreigtelefoontjes ontving, gezien verzoeker aangaf dat hij deze medicatie had ingenomen voor het tweede persoonlijk onderhoud (notities CGVS 1 juli 2021, p. 12) waar hij op dit punt gelijkaardige verklaringen aflegde als tijdens het eerste onderhoud.

Inzake de contacten die zijn ouders nog zouden hebben met A., haar zoontje (hun kleinzoon) en haar vader, wordt het volgende overwogen:

"Ook wat betreft de contacten tussen uw ouders en A. en haar vader werden er verschillende incoherenties vastgesteld. Zo verklaarde u aanvankelijk dat wanneer u erachter kwam dat A. bevallen

was, zij twee of drie keer bij uw ouders thuis kwam zodat jullie videogesprekken konden hebben en dat dit een geheim was voor haar vader (CGVS I, p. 17). U voegde hier aan toe dat uw ouders haar enkel zagen wanneer zij bij hen thuis kwam om contact op te nemen (CGVS II, p. 8-9). Geconfronteerd met foto's van uw Facebookprofiel en deze van uw ouders waaruit blijkt dat uw vader aanwezig was bij de geboorte van uw zoon en uw ouders aanwezig waren op zijn eerste verjaardagsfeestje, stelde u enkel dat A. en haar vader niets tegen uw ouders hadden en dat uw ouders nog steeds contact hadden met A., maar dat er geen rechtstreeks contact was tussen uw ouders en deze van A. (CGVS II, p. 11). U voegde hier aan toe dat uw ouders op vraag van A. aan haar ouders toegang kregen tot uw zoon (CGVS II, p. 11). Dit strookt echter niet met uw eerdere verklaringen dat de familie van A. uw zoon zo ver mogelijk wil weghouden van uw familie en A. enkel in het geniep contact had met uw moeder omdat zij niet wil dat haar ouders erachter komen (CGVS I, p. 3)."

Uit verzoekers verklaringen blijkt inderdaad dat verzoeker eerst verklaarde dat de contacten tussen A. en haar zoontje en zijn ouders in het geniep moesten gebeuren omdat zij niet wil dat haar ouders erachter komen (notities CGVS 26 mei 2021, p.3) en dat zijn ouders A. en haar zoontje enkel zagen wanneer A. op bezoek kwam bij verzoekers ouders en na verzoekers vertrek uit Peru geen contact meer hadden met de ouders van A. (notities CGVS 7 juni 2021, p. 9). Na confrontatie met het feit dat uit verzoekers Facebookprofiel en dat van zijn ouders blijkt dat verzoekers vader op geboortebezoek geweest is bij A. (het kind is geboren op 17 augustus 2017) en dat zijn ouders aanwezig waren op het eerste verjaardagsfeestje van hun kleinzoon (dit is in augustus 2018), stelt verzoeker dat het mogelijk is dat de ouders van A. ook aanwezig waren op dat feestje maar dat het niet samen zal geweest zijn met de aanwezigheid van zijn ouders omdat die maar korte poos gebleven zijn (notities CGVS 7 juni 2021, p. 11). De Raad stelt vast dat hieruit alleszins blijkt dat verzoeker geen eenduidige verklaringen aflegt over de contacten van zijn ouders met A. en haar familie en dat dit inderdaad danig de ernst relativeert van verzoekers problemen met de vader van A., van wie hij nog doodsbedreigingen zou hebben ontvangen tot in 2017 toen hij al in Frankrijk verbleef.

Gezien deze verschillende incoherenties aangaande verzoekers verklaringen over zijn relatie tot de vader van A. sluit de Raad zich aan bij de conclusie dat deze vaststellingen ertoe nopen om ernstige vraagtekens te plaatsen bij verzoekers beweerde problemen met de vader van A., en ondergeschikt ook met de actualiteit ervan. Verzoeker maakt dus niet aannemelijk dat hij omwille van zijn geaardheid persoonlijke problemen heeft met de vader van A.

2.3.4.4.3. Daarenboven wordt erop gewezen dat uit verzoekers verklaringen en uit de door hem neergelegde documenten blijkt dat hij op de bescherming van de politie kon rekenen. Verzoeker is twee maal (notities CGVS 1 juli 2021, p. 2 en 4) naar de politie gegaan om klacht neer te leggen en heeft verklaringen kunnen afleggen, een eerste maal op 30 november 2016 en een tweede maal op 10 december 2016 (notities CGVS 25 mei 2021, p 15 en notities CGVS 1 juli 2021, p. 4). Naar aanleiding van zijn eerste klacht werden zijn verwondingen verzorgd door een arts die op het politiecommissariaat aanwezig was (notities CGVS 7 juni 2021, p. 13 en 14, notities CGVS 1 juli 2021, p. 3) . Uit de klacht van 30 november 2016 zelf (adm. dossier, stuk 5, map met documenten, stuk 6) blijkt dat daarin wordt vermeld dat er voldoende bewijzen zijn waardoor er een onderzoek door de politie werd gestart. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat de politie is langs geweest bij de vader van A. Dit werd meegedeeld aan verzoekers vader via telefoon en ook aan verzoeker zelf toen hij voor de tweede keer bij de politie langsging (notities CGVS 26 mei 2021, p. 15 en notities CGVS 1 juli 2021, p. 5). Op 10 december 2016, toen de politie uit zijn verklaringen zijn geaardheid kon afleiden, kende de politie aan verzoeker een beschermingsmaatregel toe, namelijk dat de vader van A. zich niet binnen een perimeter van 500 meter in verzoekers buurt mocht begeven (adm. dossier, map met documenten, stuk 6). Verzoeker verklaarde dat, mocht dit toch gebeuren, hij naar het even welke politiedienst kon bellen voor hulp (notities CGVS 1 juli 2021, p. 5 en 6).

Hieruit blijkt dat verzoeker terecht kon bij de politie, dat hij er gehoor kreeg en dat er een beschermingsmaatregel werd opgelegd op een ogenblik dat de politie reeds op de hoogte was van verzoekers seksuele geaardheid.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat een daadwerkelijke bescherming niet meer dan dode letter is, hiermee herhaalt hij wat hij tijdens zijn gehoor heeft verklaard, namelijk dat de politiebescherming niet volstaat en dat hij niet effectief beschermd werd. Verzoeker doet hiermee echter geen afbreuk aan volgende motieven van de bestreden beslissing:

“Wat betreft uw bewering dat er in de realiteit nooit echt bescherming is geweest, met name dat indien er iets zou gebeuren de politie te laat zou zijn en dat er nooit een politieman naast u liep (CGVS III, p. 6), dient er op gewezen te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. Afdoende politiebescherming houdt immers niet in dat u 24 uur op 24 uur een agent voor uw lijfbehoud en persoonlijke individuele bescherming wordt toegewezen, maar wel dat de personen die u belagen eventueel worden gearresteerd en vervolgd. Bovendien blijkt dat u hierna op geen enkel moment bij de politie heeft geïnformeerd naar de stand van zaken van het gevoerde onderzoek naar de vader van A. noch hoorde u bij uw vader of hij nog iets van de politie had gehoord (CGVS III, p. 6). Uw repliek dat alles heel snel ging en u uit het district waar u woonde en even later ook Peru wegging (CGVS II, p. 6), kan hier vanzelfsprekend niet weerhouden worden. Van een verzoeker kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas. Wat betreft de andere door u aangehaalde problemen die u in Peru kende omwille van uw relatie met E., en dus omwille van uw seksuele geaardheid, stelde u dat u niet naar de politie was gegaan (CGVS III, p. 8). Niettegenstaande u hierbij verwijst naar algemene corruptie en de negatieve houding van de politie ten aanzien van LGBTIQ-gemeenschap (CGVS III, p. 8), moet uit het geheel aan uw verklaringen evenwel vastgesteld worden dat u persoonlijk wel een beroep kon doen op de autoriteiten in Peru. U brengt geen concrete indicaties aan waaruit blijkt dat u persoonlijk in de toekomst in geval van moeilijkheden of discriminatie niet opnieuw een beroep zou kunnen doen op de in Peru aanwezige autoriteiten (CGVS III, p. 8).”

Uit het voorgaande blijkt dus dat verzoeker een beroep kon doen op de bescherming van de autoriteiten in zijn land.

2.3.4.4.4. Verzoeker blijft dus in gebreke om *in concreto* en met inachtneming van zijn individuele situatie aannemelijk te maken dat hij bij een terugkeer naar Peru persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van zijn seksuele geaardheid, noch dat de situatie in Peru voor verzoeker als homoseksueel ondraaglijk zou zijn.

2.3.4.5. Verzoeker voegt bij het verzoekschrift een artikel over alprazolam (stuk 4), het medicijn dat hij blijkens het overzicht “medicatie bewoner” van het Centrum Merksplas genomen heeft in de periode van 16 april tot 30 juni 2021 (stuk 3). Dit betreft een artikel inzake een opvolgingsstudie na 3, 5 jaar waarin de lange-termijn effecten worden onderzocht bij het gebruik van alprazolam over een periode van acht weken. De conclusie van dit artikel is dat er na 3, 5 jaar geen verschil is tussen de groep personen die het medicijn kreeg toegediend en deze die een placebo kregen. De geheugenstoornissen traden niet meer op na 3,5 jaar en de oorspronkelijke geheugenstoornissen bij de personen die dit kregen toegediend, waren achteraf gezien te wijten aan externe factoren. Als achtergrond wordt wel vermeld dat Benzodiazepines het geheugen kunnen aantasten na een dosis en ook wanneer dit regelmatig ingenomen wordt voor angststoornissen.

Verzoeker heeft de inname van deze medicatie pas vermeld tijdens zijn derde gehoor (notities CGVS 1 juli 2021, p. 12) en legt geen medisch attest voor waaruit zou blijken dat hij te kampen heeft met geheugenstoornissen. Zoals hierboven reeds uiteengezet, blijkt dat verzoeker los van het zich al dan niet herinneren van bepaalde data, de chronologie van bepaalde belangrijke gebeurtenissen (de aanval door de vader van A. en het trouwfeest van zijn oom) door elkaar haalde. Van zulke gebeurtenissen mag nochtans verwacht worden dat ze een onuitwisbare indruk hebben nagelaten gezien de impact ervan, zodat verzoeker zich misschien de precieze datum niet meer herinnert maar dat wel kan verwacht worden dat hij deze gebeurtenissen in de tijd tegenover elkaar kan situeren. Bovendien wordt opgemerkt dat verzoeker tijdens het tweede gehoor op 7 juni 2021, toen hij de medicatie had ingenomen, op het einde zegt *“Dat familiefeest herinner ik me niet, ik herinner me dat feest geenszins”* (notities CGVS 1 juli 2021, p. 15) terwijl hij eerder tijdens hetzelfde gehoor wel uitleg kan geven bij de foto's van twee feestjes: *“Nu uit de FB van uw vader blijkt dat u op 10 december 2016 een huwelijk bijwoonde en uit uw eigen FB blijkt dat u op 23 december 2016 foto's heeft gepost van wat een afscheidsfeestje blijkt te zijn (screenshot 1 en 2 worden voorgelegd). Ja maar zij was daar niet bij. Ja zij was daar niet, met mijn moeder en vader na het incident, sprak ik nog steeds met hen, maar mijn relatie maakte ik niet openbaar, enkel ik was daar (...). Maar wiens trouw was dat op 10 december 2016? Wat? Wie zijn trouw was dat op 10 december 2016? Ik was uitgenodigd. Maar wie zijn trouw was dat? Dat is van mijn oom, de halfbroer van mijn vader. En op die foto van dat feestje, wie is daar op te zien? Mijn moeder, mijn tante en haar vriendin. En wat waren jullie aan het doen? Samen tijd doorbrengen om afscheid te nemen”*. (notities CGVS 1 juli 2021, p. 9 en 10). Uit verzoekers verklaringen blijkt dus dat hij wel degelijk herinneringen had aan het trouwfeest van zijn oom (hij legde uit dat hij daar alleen was

zonder E.) en aan zijn afscheidsfeest (hij legde uit dat ze samen tijd doorbrachten om afscheid te nemen).

Uit het geheel van verzoekers verklaringen blijkt niet dat er tijdens de gehoren sprake was van problemen of elementen die erop zouden wijzen dat verzoeker verhinderd was om op een normale manier op de gestelde vragen te antwoorden.

2.3.4.6. De Raad stelt voorts vast dat verzoeker geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de documenten die hij heeft voorgelegd, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging, dan wel reëel risico op het lijden van ernstige schade.

2.3.4.7. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

De Raad stelt vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Peru actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict en verzoeker brengt geen informatie aan waaruit dit kan blijken, zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Bij gebrek aan willekeurig geweld in Peru, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker uitvoerig door het CGVS werd gehoord. Tijdens drie persoonlijke onderhouds kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan

bijgevolg niet worden bijgetreden. Er is geen sprake van een manifeste beoordelingsfout, evenmin van een schending van het redelijkheidsbeginsel.

2.3.8. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier augustus tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. A. DE LUYCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE LUYCK

A. DE SMET